

Az igazi zsákmány

Egy reggel Zsarátnok arra ébredt, hogy elege van a királylányokból. Először is hangosak. Mindegyik visít, amikor elrabolja. De még hogy! Balról az ötödik és hetedik füle most is cseng, pedig már egy hete rabolt utoljára királylányt. Különbözik is. A gyomrát is megterhelte a sok karkötő meg cipősarok. A királyfiak meg harcmódot váltottak. Edzenek. És a fegyverek is korszerűbbek. Egyre nehezebb lebírní őket.

Céláldozatot kell váltani. Szegényember legkisebb lánya. Az jó lesz. Mezítláb jár, ékszere nincs. Igaz, hangja az van, de semmi sem tökéletes. Életében nem hallott még olyan sárkányról, aki szegénylányt rabol – egyszer mindent el kell kezdeni.

Másnap ki is nézte Kis Mátyás lányát, Annust. Vézna, szelídnek tűnő. Hajnal óta kapálja a szőlőt a hegyen. Ahogy a sor végére ért, Zsarátnok lecsapott egy felhő mögül, és elkapta. Nagy szárnycsattogtatással fölszállt karmai közt Annussal, aki meg se pisszent. Amikor leszállt a barlangja előtt, és letette, Annus hangja mindjárt megjött:

– Mi ez a förtelmes büdösség?

– Mi lenne? Ilyen szaga van egy sárkánytanyának.

– De hát így nem lehet élni! Hol a söprű? – kiabált Annus, és berohant a barlangba. Kigurított két hordót, és ráförmedt Zsarátnokra. – Hozz vizet!

Két hordó víz tizenkét Annusnál is nehezebb volt. Zsarátnok alig élt, amikor hazaért. A barlangja előtt akkora szeméthalmot talált, ami három Zsarátnoknál is magasabban tornyosult.

– Ezt mind a barlangodból hurcoltam ki, és még nem végeztem – mondta Annus fenyegetően. – Hordd el innen azonnal, de messzire!

Zsarátnok nem hitt a fülének.

– Mit művelsz? Azt hiszed, azért raboltalak el, hogy fölforgasd az életemet?

– Akkor halljam! Miért raboltál el?

– Sárkány vagyok, ez a dolgom. Pár nap múlva ideér a mátkád, megívunk, és ha ő nyer, visszavihet. Ha meg én, megeszlek.

– Nem jön értem a mátkám. Három évre berukkoltatták a császár seregébe. Megenni pedig nem fogsz, mert én nem hagyom magam! – mondta Annus olyan hangon, hogy Zsarátnok nyomban elhitte neki.

– Na, lódulj! – ripakodott Zsarátnokra. – Hordd azt a szemetet, mert estig se lesz rend!

Zsarátnok ebben a pillanatban megvilágosodott. Hát ezért kell a sárkányoknak királylányokat rabolniuk! Nincs más választása neki sem. Hiába, no. Királylány az igazi sárkányzsákmány. Szerencséire. Fölkapta Annust, és nagy szárnycsattogtatással visszavitte a hegyre, a szőlősor végére.

FIEDLER JÓZSEFNÉ